

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 63Cb/267/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111216417
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Holečková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6111216417.10

Rozhodnutie

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudkyňou JUDr. Katarínou Holečkovou v právnej veci žalobcu: BOKADA a.s., so sídlom Sasinkova 12, 930 25 Vrakúň, IČO: 35921340, právne zast. IBL LEGAL s. r. o., so sídlom Štúrova 1090/7, Dunajská Streda, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Slovenská agentúra pre cestovný ruch, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, 974 01 Banská Bystrica, IČO. 35 653 001, právne zast. Bobák, Bollová a spol., s. r. o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, o zaplatenie 206.549,47 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 9 446,71 Eur na účet právneho zástupcu žalovaného v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou súdu dňa 21. 07. 2011 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 206.549,47 Eur s príslušenstvom. V žalobe poukázal, že žalobca ako príjemca a žalovaný ako vykonávateľ štátnej pomoci uzatvorili dňa 29. 09. 2005 zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, predmetom ktorej bola úprava zmluvných podmienok pri poskytnutí finančného príspevku zo strany poskytovateľa za účelom spolufinancovania realizácie projektu prijímateľa : Návrat romantizmu do srdca modernej Európy. Celková schválená výška finančného príspevku bola 70.000.000,- Sk , t. j. 2.323.574,32 Eur. Podmienky výplaty finančného príspevku boli stanovené v článku 7 zmluvy , pričom žalobca v roku 2005 začal s realizáciou projektu , predmetom ktorého bola rekonštrukcia Kaštieľa v obci Vrakúň , v okrese Dunajská Streda. Počas rekonštrukčných prác žalobca požiadal o vyplatenie finančných prostriedkov na základe žiadosti o platbu č. 1 - 10 tak, ako ich špecifikoval v žalobe. Žalovaný zabezpečil vyplatenie finančných prostriedkov pre žalobcu deväťkrát, v celkovej výške 63.777.490,52 Sk, čo je 2.117.024,46 Eur. Desiatu - záverečnú žiadosť o platbu žalobca podal dňa 14. 12. 2008 s potrebnými prílohami vo výške 6.222.509,48 Sk, čo je 206.549,47 Eur. Dňa 05. 01. 2009 bol vyzvaný žalovaným , aby svoju žiadosť doplnil o ďalšie prílohy, ktoré doplnil dňa 13. 01. 2009. Dodaním všetkých žiadaných dokumentov podľa žalobcu splnil podmienku vzniku nároku na finančný príspevok. Žalobca ďalej poukázal, že žalovaný vykonal aj ďalšie svoje práva v zmysle uzavretej zmluvy a to kontrolu fyzickej realizácie projektu, na základe ktorej vydal správu z kontroly na mieste č. 6 zo dňa 08. 03. 2009. V nej konštatoval, že na výkone kontroly na mieste k žiadosti o platbu č. 10 neboli zistené žiadne nezrovnalosti. Žalovaný aj napriek splneným povinnostiam zo strany žalobcu nezabezpečil vyplatenie poslednej časti schváleného finančného príspevku vo výške 206.549,47 Eur. Žalobca viackrát vyzval žalovaného na plnenie, avšak bezúspešne. Z tohto dôvodu si uplatnil tento nárok voči žalovanému, pričom poukázal , že v súlade s čl. 18 ods. 2 písm. d) Nariadenia Rady ES č. 1260/1999 bolo uznesením Vlády SR č. 133/2002 Ministerstvo hospodárstva SR určené ako Riadiaci orgán pre sektorový operačný program priemysel a služby, v rámci ktorého riadiaceho orgánu bola vytvorená štruktúra riadiacich platobných, kontrolných a implementačných útvarov, ktorým je v súlade s nariadeniami ES zabezpečené oddelenie funkcií. Do štruktúry sú zahrnuté aj implementačné

agentúry - Sprostredkovateľské orgány pod Riadiacim orgánom SOP - PS. Týmto sprostredkovateľským orgánom v danom prípade bola SACR - Slovenská agentúra cestovného ruchu. V prípade úspechu požadoval nahradiť trovy konania. Na svoje tvrdenia predložil zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo dňa 29. 09. 2005 vrátane príloh, žiadosť príjemcu pomoci o platbu č. 10 vystavenú dňa 14. 12. 2008, vyrozumienie pre žiadateľa o vrátenie žiadosti o platbu na doplnenie vrátane príloh, správu z kontroly na mieste zo dňa 16. 03. 2009.

V skrátenej konaní tunajší súd vydal platobný rozkaz pod č. k. 63Rob/297/2011 zo dňa 31. 10. 2011, ktorým zaviazal Slovenskú republiku v zastúpení Slovenská agentúra pre cestovný ruch so sídlom v Banskej Bystrici k úhrade predmetnej istiny s príslušenstvom a trovami konania. Žalovaný podal proti predmetnému platobnému rozkazu odpor, ktorého vady boli na základe uznesenia tunajšieho súdu pod č. k. 63Cb/267/2011 - 407 zo dňa 08. 12. 2014 v spojitosti s vyjadrením právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 16. 03. 2015 odstránené a ktoré súviseli s tým, že Slovenská agentúra pre cestovný ruch je príspevkovou organizáciou, avšak pre sektor pre národné účty je vedená ako ústredná štátna správa a to v zmysle výpisu z registra organizácií, vedených Štatistickým úradom Slovenskej republiky, ako i v zmysle zriaďovacej listiny. Súd preto vzhľadom na námietky žalobcu považoval odpor po odstránení väd za podaný oprávnenou osobou a včas. Z odporu podaného žalovaným je zrejmé, že namietal dôvodnosť podanej žaloby z nasledovných dôvodov. Žalovaný poukázal, že právnym základom pre poskytovanie pomoci zo štrukturálnych fondov pre programové obdobie 2004 - 2006 bolo najmä nariadenie Rady ES č. 1260/1999, ktoré je priamo účinné aj na území Slovenskej republiky ako členského štátu Európskej únie a ktoré bolo v nadväznosti na pristúpenie Slovenskej republiky k Európskej únii schválené zo strany Európskej komisie ako Operačný program Priemysel a služby. V rámci SOP - PS bola v súlade s článkom 18 ods. 1 Nariadenia v rámci opatrenia 2.2 - podpora podnikateľských aktivít v cestovnom ruchu - poskytnutá štátna pomoc žalobcovi, a to na základe Zmluvy o poskytnutí NFP zo dňa 29. 09. 2005, G. A. XXXXXXXXXXXX. Obe zmluvné strany aj napriek právam a povinnostiam uvedených v zmluve boli viazaní aj všeobecne záväznými predpismi Európskej únie a SR, najmä nariadením, ďalej nariadením komisie č. 448/2001, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vykávanie nariadenia rady ES č. 1260/1999, pokiaľ ide o postup vykonávania úprav financovania pomoci poskytovanej zo štrukturálnych fondov, nariadením rady ES č. 659/1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 zmluvy ES, zákonom č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v platnom znení, zákonom č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v platnom znení, zákonom č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní v platnom znení a ďalšími právnymi predpismi, z ktorých sú niektoré uvedené aj priamo v preambule zmluvy.

Oprávnené výdavky, ktoré žalobca ako príjemca pomoci vynakladal na realizáciu projektu a ktoré v celkovom súčte mohli dosiahnuť maximálne zazmluvnenú sumu nenávratného finančného príspevku po zohľadnení intenzity pomoci pre opatrenie 2.2 SOP PS, museli byť v zmysle článku IX. odsek 3 v kombinácii s článkom V. a článkom IX. ods. 6 zmluvy obstarané v súlade s postupmi uvedeným v zákone č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní. Z článku IX. ods. 6 zmluvy výslovne vyplývalo, že náklady príjemcu na dodávky uskutočnené v súlade so zákonom č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení zmien a doplnkov alebo v súlade so zákonom č. 513/1991 Z. z. nemôžu byť uznané za oprávnené náklady a v prípade, ak budú preplatené, dotknuté finančné prostriedky sa budú považovať za neoprávnené použité prostriedky štátneho rozpočtu. V zmysle čl. VIII. ods. 1 zmluvy ako aj článku XXXVIII. ods. 2, druhý odsek nariadenia sa mohli vykonávať kontroly na mieste, vrátane kontroly vzoriek, na činnostiach financovaných fondami a na systémoch riadenia a kontroly. V danom prípade bola zo strany Európskej komisie uplatnená jej kontrolná právomoc a bol vykonaný audit Č.. XXXX/SK/REGIO/XX/XXX/X, ktorého účel bol definovaný ako audit verejného obstarávania. V rámci uvedenej auditnej misie boli zo strany auditorov Európskej komisie identifikované zistenia v oblasti verejného obstarávania v rámci projektu žalobcu (kód ITMS 11120200114), ktoré mali charakter závažných pochybení (zistenie na strane č. 24, 30, 31 auditorskej správy) a to z dôvodu neoprávneného skrátenia lehôt pri neopodstatnenom použití rokovacieho konania bez zverejnenia pri druhom verejnom obstarávaní, čo hodnotili ako možné obmedzenie hospodárskej súťaže pri 1. verejnom obstarávaní z dôvodu, že niektoré z podmienok účasti zahrnuté v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania boli nejasné. K predmetným zisteniam sa vyjadroval členský štát prostredníctvom Ministerstva hospodárstva SR ako riadiaceho orgánu, ktorý bol zodpovedný za vykonávanie predmetného operačného programu Priemysel a Služby a to za účelom podania vysvetlenia k uvedeným zisteniam. Keďže Európska komisia zotrvala na pôvodných zisteniach a vo vzťahu k projektu žalobcu uplatňovala finančnú opravu vo výške

25 % (18.186.844,- Sk) v zmysle článku 1a bod 1 nariadenia komisie č. 1681/94 o nezrovnalostiach a získavaní neoprávnene vyplatených čiastok späť, v súvislosti s financovaním štrukturálnych politík sa nezrovnalosťou potom rozumelo akékoľvek porušenie ustanovenia práva spoločenstva, vyplývajúce z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, dôsledkom čoho bolo alebo mohlo byť narušenie všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev započítaním neoprávnenej výdavkovej položky do rozpočtu spoločenstva. Nezrovnalosti sa museli evidovať a následne vymáhať, čo je podľa tvrdenia žalovaného dôležité pre tento prípad, keďže existencia nezrovnalosti bráni preplateniu akejkoľvek časti príspevku príjemcovi pomoci, t. j. v danom prípade žalobcovi. Keďže z auditu Európskej komisie bola k projektu žalobcu zaevidovaná nezrovnalosť a ktorá prevyšovala výrazne sumu uplatnenú žalobcom v rámci neskôr podanej záverečnej žiadosti o platbu zo dňa 28. 12. 2008, Slovenská republika prostredníctvom svojich orgánov bola povinná realizovať svoje povinnosti vyplývajúce z čl. 39 ods. 1 druhý odsek a štvrtý odsek nariadenia, v zmysle ktorých „členský štát vykoná úpravy financovania, ktoré sú žiaduce v spojitosti s jednotlivými alebo systémovými nezrovnalosťami. Tieto úpravy vykonané členským štátom spočívajú v zrušení celého príspevku spoločenstva alebo jeho časti... každá čiastka, ktorá bola neoprávnene prijatá a má byť získaná späť, musí byť nahradená komisii vrátane úrokov z omeškania. Na základe týchto skutočností nemohla byť platba žalobcu na základe jeho záverečnej žiadosti vyplatená, nakoľko by došlo k porušeniu práva EÚ zo strany členského štátu, najmä príslušných ustanovení nariadenia, nariadenia č. 1681/1994 a nariadenia 448/2001. Uvedené potvrdilo aj Ministerstvo financií SR ako platobný orgán v zmysle zmluvy, keď bola žiadosť o záverečnú platbu žalobcu vyradená zo súhrnnej žiadosti o platbu adresovanej na Európsku komisiu. Do súhrnu žiadosti o platbu nemohli byť zaraďované také jednotlivé žiadosti o platbu, ktoré sa vzťahujú na projekt, ku ktorému je evidovaná nevysporiadaná nezrovnalosť, ktorá nie je inak zabezpečená. Žalobcovi bolo ponúknuté možné riešenie vzniknutej situácie podaním z 13. 01. 2010, preto i žalovaný vykonal následnú finančnú kontrolu tak, aby výstup z kontroly spĺňal požiadavky v zmysle pokynu Ministerstva financií SR č. 43, k spôsobu a rozsahu predkladania výsledkov kontroly vládnych auditov oznámených kontrolnými orgánmi a auditujúcimi orgánmi oprávnenými vykonať finančné kontroly, vládne audity a kontroly nakladania s verejnými prostriedkami pre zabezpečenie správneho konania, z ktorej správy o výsledku následnej finančnej kontroly zo dňa 26. 07. 2010 vyplýva, že došlo k potvrdeniu záverov auditu Európskej komisie. V závere žalovaný poukázal, že z dôvodu vzniku nezrovnalosti nie sú splnené podmienky pre zaplatenie žalovanej sumy uplatnenej žalobcom v záverečnej žiadosti o platbu a to pokiaľ ide o podmienky vyplývajúce pre jej preplatenie zo zmluvy, z nariadenia, ani z iných aplikovateľných právnych predpisov Slovenskej republiky a EÚ. Na svoje tvrdenia pripojil auditorskú správu z auditu Európskej komisie, doklad o evidencii nezrovnalostí č. N10801986 zo dňa 8. 12. 2008, list Ministerstva financií SR ako platobného orgánu zo dňa 13. 05. 2010 s prílohou, list žalovaného žalobcovi zo dňa 13. 01. 2010, komunikáciu sporových strán, správu o výsledku následnej finančnej kontroly zo dňa 26. 07. 2010.

Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril podaním doručeným súdu dňa 10. 01. 2012, v ktorom poukázal, že podľa článku 15 uzavretej zmluvy, ktorá upravuje platnosť a účinnosť zmluvy vyplýva, že platnosť zmluvy bola viazaná rozvázovacou podmienkou, súvisiacou s vykonaním včasného verejného obstarávania, inak účinky platnosti zmluvy zaniknú. Ďalej boli uvedené aj podmienky nadobudnutia účinnosti zmluvy, z ktorých vyplýva, že platnosť a účinnosť nenastali zároveň. Podľa oznámenia žalovaného zo dňa 18. 05. 2006 predmetná zmluva nadobudla účinnosť až dňom 02. 05. 2006. V uvedenom vyjadrení k odporu sa žalobca zaoberal dôvodmi, pre ktoré má za to, že žaloba je dôvodná, pričom zistená nezrovnalosť nemohla mať vplyv na splnenie si povinností žalovaného, keďže proces verejného obstarávania sa uskutočnil v čase, keď neexistovala účinná zmluva medzi žalobcom a žalovaným. Ďalej poukázal, že úrady pri posudzovaní verejného obstarávania vykonávaného žalobcom postupovali v zmysle usmernenia č. 16/2008, t. j. posudzovali verejné obstarávanie podľa nového zákona a nie podľa doterajších predpisov. Ďalej poukázal, že následná finančná kontrola zo strany žalovaného zameraná na vykonanie verejného obstarávania sa uskutočnila v dňoch 21. 06. 2010 až 28. 07. 2010, t. j. 5 mesiacov po napísaní listu Európskou komisiou zo dňa 02. 02. 2010, pričom žalobca nemá vedomosť o spätnom overení verejného obstarávania zo strany žalovaného. Z tohto dôvodu mal za to, že žalovaný neoprávnene vyradil žiadosť o platbu č. 10 zo súhrnnej žiadosti, z ktorého dôvodu je ju povinný zaplatiť žalobcovi. K svojmu podaniu pripojil oznámenie o nadobudnutí účinnosti zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku žalobcovi, ako i list Európskej komisie č. 0000807 zo dňa 02. 02. 2010.

Na pojednávaní uskutočnenom dňa 14. 03. 2013 právna zástupkyňa žalovaného namietla pasívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu, že zodpovedným za poskytovanie pomoci je príslušný radiaci orgán t. j.

Ministerstvo hospodárstva SR. Sprostredkovateľský orgán označený žalobcom, konal iba na základe splnomocnenia. Potom v zmysle § 13a ods. 4 Zákona o podpore regionálneho rozvoja, ktorý obsahoval i oprávnenie uzatvoriť zmluvu o NFP s poukázaním, že nie je rozhodujúce, čo hovorí zmluva, ale čo hovorí zákon a príslušné splnomocnenie. Toto splnomocnenie zo dňa 24. 01. 2006 bolo zverejnené a nahradilo predtým uzavretú zmluvu o delegovaní právomoci z riadiaceho orgánu na sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom k sektorovému operačnému programu priemysel a služby zo dňa 10. 03. 2004. Keďže zmluva so žalobcom bola uzavretá v čase platnosti a účinnosti zmluvy o delegovaní právomoci zo dňa 10. 03. 2004 v čl. IV. tejto zmluvy riadiaci orgán splnomocnil SOP PS, ktorým bola Slovenská agentúra pre cestovný ruch, uzatvárať zmluvy o poskytnutí NFP s príjemcom pomoci / konečným prijímateľom. Ministerstvo hospodárstva však riadilo celý proces konania o žiadosti, aj keď priamo so žalobcom komunikoval sprostredkovateľský orgán vždy na základe udeleného plnomocnenstva. Poukázal, že všetky úkony, ktoré sprostredkovateľský orgán vykonal vo vzťahu ku konaniu žiadosti o schválenie, vždy museli byť vopred schválené Ministerstvom hospodárstva SR, ako riadiacim orgánom. Následne sa takisto žalovaný v prípade svojej pasívnej legitímácie vyjadroval k dôvodnosti podaného návrhu voči nemu. Zotrvál pritom na dôvodoch uvádzaných v odpore proti vydanému platobnému rozkazu o nedôvodnosti podaného návrhu žalobcu voči nemu.

V priebehu konania bol zo strany žalobcu podaný návrh na zámenu účastníka konania, na základe ktorého žiadal, aby na miesto žalovaného do konania vstúpilo Ministerstvo hospodárstva SR, ako ústredný orgán štátnej správy, ktorý bol riadiacim orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a Služby. Tunajší súd návrh na zámenu účastníka na strane žalovaného zamietol, ktorú skutočnosť potvrdil i Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení vydanom pod č. k. 41Cob/228/2013-305 zo dňa 04. 09. 2013.

V ďalšom konaní sa účastníci konania vyjadrovali k pasívnej legitímácii žalovaného a k otázke jeho zastúpenia, pričom žalobca poukazoval, že v žalobnom návrhu označil za žalovaného štát - Slovenskú republiku, ktorý má spôsobilosť byť účastníkom konania a preto nemožno hovoriť o nedostatku pasívnej legitímácie tohto účastníka. Potom otázka, ktorý orgán štátu vzhľadom na obsah a povahu daného sporu má v mene štátu konať, nie je otázkou vecnej legitímácie účastníka a v prípade pochybností sa touto otázkou musí zaoberať súd z úradnej moci, ktorý má zabezpečiť, aby za štát pred súdom konal štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu a konať len s týmto oprávneným subjektom. Súčasne žalobca poukázal, že zmluvnou stranou pri uzavretí zmluvy so žalobcom bola Slovenská republika, zastúpená SACR ako sprostredkovateľským orgánom pod riadiacim orgánom pre sektorový operačný program, pričom riadiaci orgán - Ministerstvo hospodárstva nebolo v záhlaví zmluvy ako zástupca štátu uvedené a ani udelené osobitné splnomocnenie pre SACR. Žalobca ďalej tvrdil, že zmluva o delegovaní právomoci z riadiaceho orgánu na sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom zo dňa 10. 03. 2004 uzatvorená medzi Ministerstvom hospodárstva SR ako riadiacim orgánom a SACR ako sprostredkovateľským orgánom, nebola zverejnená. Splnomocnenie o delegovaní právomoci z riadiaceho orgánu na sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom zo dňa 24. 01. 2006 nebolo rovnako zverejnené, z ktorého takisto nevyplýva, že SACR je oprávnený konať pred súdom v mene Ministerstva hospodárstva. Súčasne žalobca polemizoval o tom, že orgánom oprávneným zastupovať štát pred súdom vo veciach súvisiacich s predmetnou zmluvou by mohlo byť okrem Ministerstva hospodárstva SR aj Ministerstvo financií, resp. Úrad vlády SR. Podľa názoru žalobcu je však SACR oprávnený konať v mene štátu a zastupovať ho v predmetnej veci aj pred súdom. Uvedená skutočnosť môže vyplývať tak z právneho úkonu, alebo právneho aktu, že konkrétny orgán zastupuje štát pri poskytovaní určitého príspevku a má ho následne zastupovať aj tam, kde je tento príspevok vymáhaný súdne. Keďže žalobcom označený žalovaný konal voči žalobcovi na základe delegovaných právomocí od Ústredného orgánu štátnej správy, mal za to, že koná za štát. Z tohto dôvodu mal za to, že pasívna legitímácia ním označeného žalovaného je daná.

K predmetnému podaniu ohľadne pasívnej legitímácie sa vyjadril takisto žalovaný podaním zo dňa 23. 12. 2013, v ktorom okrem iného poukázal aj na tú skutočnosť, že na posúdenie vecnej legitímácie je rozhodujúci zákon účinný v čase vzniku skutočnosti zakladajúcej právny nárok účastníkov konania. Poukázal, že žalobcovi bola poskytnutá právna pomoc na základe zmluvy o poskytnutí NFP zo dňa 29. 09. 2005 a bola mu poskytnutá pomoc zo štrukturálnych fondov pre programové obdobie 2004 - 2006. Zákon č. 539/2008, ktorým sa zrušil zákon č. 503/2001 Z. z. v § 18 ods. 1 ustanovuje, že na podpory poskytnuté z fondov spoločenstva v programovom období 2004 - 2006 sa až do ukončenia ich realizácie

vzťahuje doterajší predpis. Z tohto dôvodu na právny vzťah účastníkov konania sa stále vzťahuje zákon č. 503/2001 Z. z. o podpore regionálneho rozvoja a to i v spojitosti s § 46 Zákona 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskej únie, z ktorého takisto vyplýva, že konania o poskytnutí pomoci a podpory začaté a ukončené schválením alebo neschválením žiadosti pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov, teda aj podľa zákona č. 503/2001 Z. z.

Vzhľadom na vznesenú námietku pasívnej legitímácie zo strany žalovaného súd následne oslovil i zriaďovateľa žalovaného - Ministerstvo hospodárstva SR, aby poskytol informáciu o možnej pasívnej legitímácii žalovaného v danom spore vzhľadom na ustanovenie § 13a Zákona č. 503/2001 Z. z. Ministerstvo hospodárstva SR dňa 13. 06. 2014 doručilo súdu podanie, v ktorom potvrdil právne závery žalovaného o pasívnej legitímácii Ministerstva hospodárstva SR a toto bolo následne doplnené na základe opätovnej žiadosti súdu i podaním zo dňa 01. 07. 2015. Aj napriek týmto vyjadreniam žalobca zotrval na tom, že tento vzťah vznikol medzi ním a Slovenskou republikou na základe uzatvorenej zmluvy o poskytnutí NFP, kde konkrétnym zmluvným stranám uvedeným v zmluve, vznikli subjektívne práva a povinnosti, prípadne ďalšie nároky. Žalobca preto má jedine možnosť uplatniť si všetky svoje nároky voči Slovenskej republike. Tieto si nemôže uplatniť voči tretím osobám bez ohľadu na to, či tretia osoba je riadiacim orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a Služby alebo sprostredkovateľským orgánom alebo iným štátnym orgánom v reťazi poskytovania prostriedkov Európskej únie. Medzi žalobcom a Ministerstvom hospodárstva SR neexistuje žiaden právny vzťah, z ktorého dôvodu nemôže byť Ministerstvo hospodárstva SR nositeľom práv a povinností vyplývajúcich z uzatvorenej zmluvy o poskytnutí NFP tak, ako to tvrdí samotné ministerstvo a žalovaný. Poukázal, že podľa § 21 ods. 4 veta prvá O. s. p. súd je povinný bez zreteľa na označenie obsiahnuté v žalobe zabezpečiť, aby za štát pred súdom konal štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi a konať len s takýmto oprávneným subjektom. Žalovaný naopak vzhľadom na vyjadrenie Ministerstva hospodárstva SR žiadal žalobu zamietnuť, nakoľko Slovenská republika nie je nositeľom práv a povinností, ktorých sa týka uplatnený nárok žalobcu a to vzhľadom na svoje vyjadrenia učené pred súdom na pojednávaní dňa 16. 03. 2015. Žalovaný vtedy poukázal, že právny vzťah založený zmluvou sa spravoval predovšetkým a prioritne európskym nariadením 1260/1999, ktorá európska norma bola priamo aplikovateľná na daný zmluvný vzťah a mala prednosť i pred zákonmi Slovenskej republiky. V tomto nariadení sa v čl. 34 uvádza, kto je riadiacim orgánom, t. j. je ním každý verejnoprávny, alebo súkromnoprávny orgán alebo subjekt na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni určený členským štátom alebo členský štát, ak túto funkciu vykonáva sám, aby riadil pomoc na účely tohto nariadenia. Ak určí členský štát iný riadiaci orgán, ako sám seba, stanoví podrobnosti svojho vzťahu k riadiacemu orgánu a vzťahu tohto orgánu ku komisii. Ak sa členský štát tak rozhodne, môže byť pre príslušnú pomoc riadiacim orgánom rovnaký orgán, ktorý je platobným orgánom. Na základe znenia tohto článku tohto nariadenia mohli členské štáty si vybrať, či pomoc poskytovanú zo štrukturálnych fondov budú vykonávať sami vo vlastnom mene alebo ju budú vykonávať teda priamo riadiace orgány, ktoré pre tento účel ustanovia. Tak sa to aj stalo v prípade Slovenskej republiky pre programové obdobie 2004 - 2006, ktoré sa týka aj predmetného konania. Uznesením vlády SR č. 133 z 13. 02. 2002 bolo pre sektorový operačný program Priemysel a Služby ustanovený riadiaci orgán Ministerstvo hospodárstva SR. To znamená, že Ministerstvo hospodárstva SR sa stalo priamo tým subjektom, ktorý zodpovedal za vykonávanie pomoci v súlade s európskym nariadením a je priamo právomocné na vykonávanie jednotlivých úkonov a plnenie povinností. Tento orgán v zmysle článku 9 písmeno n) nariadenia je zodpovedný za účinnosť, správnosť riadenia a vykonávanie pomoci, pričom podľa tohto nariadenia je jednoznačné, že riadiacim orgánom je subjekt, ktorý je zmocnený priamo orgánmi Európskej únie na nakladanie so štrukturálnymi fondami, prostriedkami zo štrukturálnych fondov a preto tento subjekt by mal byť i priamo pasívne legitimovaný v danom spore. Preto i z vnútroštátnej úpravy vyplýva, že riadiaci orgán je ten subjekt, na ktorý je potrebné sa obracať, pokiaľ ide o uplatňovanie práv a povinností (zákon č. 503/2001 Z. z.)

Vzhľadom na tieto tvrdenia účastníkov konania ohľadne pasívnej legitímácie žalovaného súd po vykonanom dokazovaní vyniesol nasledovný rozsudok, ktorým žalobu žalobcu zamietol.

Podľa § 79 ods. 1 O. s. p. konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1963-99>>) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh

musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1963-99>>), nazýva sa žalobou.

Podľa § 19 O. s. p. spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 21 ods. 4 O. s. p. za štát pred súdom koná štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu. Na konanie štátneho orgánu a toho, koho zákon splnomocňuje na zastupovanie pred súdom sa vzťahujú ustanovenia odseku 1 písm. a) a b), odsekov 2 a 3.

Podľa § 47a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka účinnosť povinne zverejňovaných zmlúv -Ak zákon ustanovuje povinné zverejnenie zmluvy, zmluva je účinná dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia. Účastníci si môžu dohodnúť, že zmluva nadobúda účinnosť neskôr po jej zverejnení.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu nie je dôvodná voči účastníkovi konania, ktorého označil žalobca v žalobnom návrhu ako žalovaného. Svoje rozhodnutie tunajší súd odôvodňuje nasledovne.

Žalobca, resp. právny predchodca žalobcu VALOR - X spol. s r. o. Dunajská Streda uzatvoril dňa 29. 09. 2005 zmluvu so Slovenskou republikou, v mene ktorej konal sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom pre Sektorový operačný program Priemysel a Služby, ktorý je vykonávateľom štátnej pomoci - Slovenská agentúra pre cestovný ruch, Nám. L. Štúra č. 1, Banská Bystrica, IČO: 35 653 001 ohľadne poskytnutia nenávratného finančného príspevku, kód projektu XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvorili účastníci tohto vzťahu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 20 ods. 2 Zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V preambule uvedenej zmluvy sa zároveň účastníci dohodli, že je potrebné túto zmluvu interpretovať a posudzovať so zreteľom a v nadväznosti na Nariadenie rady ES č. 1260/99 zo dňa 21. 6. 1999, Nariadenie komisie ES č. 438/2001 zo dňa 2. 3. 2001, Nariadenie komisie ES č. 1159/2000 zo dňa 30. 05. 2000, Nariadenie komisie č. 448/2004, Nariadenie rady ES č. 448/2001, ďalšie legislatívne akty európskych spoločenstiev priamo alebo nepriamo upravujúce alebo súvisiace s problematikou štrukturálnych fondov, zákona č. 523/2004 Z. z., zákona č. 231/1999 Z. z., zákona č. 523/2003 Z. z., zákona č. 575/2001 Z. z., zákona č. 291/2002 Z. z., zákona č. 502/2001 Z. z., Obchodného zákonníka, Uznesenia vlády SR špecifikované v preambule, rozhodnutia zo dňa 18. 12. 2003 o schválení sektorového operačného programu Priemysel a Služby Európskou komisiou, rozhodnutím zo dňa 22. 03. 2004 o schválení programového doplnku KSOP PS Monitorovacím výborom a na schválenú schému štátnej pomoci. Z článku I/ predmetnej zmluvy je zrejmé, že riadiacim orgánom pre účel tejto zmluvy je Ministerstvo hospodárstva SR, ktorý je poskytovateľom štátnej pomoci a zodpovedným za efektívnosť, správnosť riadenia a vykonávania pomoci v súlade s predpismi Európskej únie, inštitucionálnymi, právnymi a finančnými systémami SR, pričom vykonávateľom štátnej pomoci je subjekt, ktorý je zodpovedný za implementáciu SOP PS vo vzťahu k príjemcom, ktorý je uvedený i v záhlaví zmluvy ako vykonávateľ štátnej pomoci. Príjemcom pomoci je subjekt, ktorý má prospech z projektu predloženého v rámci opatrení zameraných na podporu súkromného sektora a zodpovedá za realizáciu projektu. Platobnou jednotkou sa v zmysle zmluvy rozumela organizačná zložka riadiaceho orgánu zodpovedná za prevod prostriedkov poskytnutých príjemcovi zo štátneho rozpočtu a štrukturálnych fondov EÚ a ktorá zabezpečovala realizáciu platieb príjemcom. V zmysle písm. n) tohto článku 1 bod 1 je ňou Ministerstvo financií SR. V článku II/ si účastníci konania dohodli predmet a účel zmluvy, v zmysle ktorého článku vykonávateľ prostredníctvom platobnej jednotky mal zabezpečiť na základe tejto zmluvy a pri splnení podmienok uvedených v tejto zmluve finančný príspevok príjemcovi a to po dodržaní ustanovení tejto zmluvy a jej príloh, ako aj v súlade a pri dodržaní predpisov upravujúcich systém finančného riadenia ŠF. V článku VII. si

účastníci konania dohodli podmienky platieb príjemcovi, ako i podmienku vzniku nároku na finančný príspevok. Tento vznikol príjemcovi len v prípade, ak podal úplnú žiadosť o platbu, ktorej predmetom boli výdavky spĺňajúce všetky podmienky uvedené v čl. IV. ods. 1 a 2 zmluvy a to až v momente schválenia súhrnnej žiadosti o platbu príslušným orgánom finančného riadenia štrukturálnych fondov (platobným orgánom pre štrukturálne fondy). Nárok príjemcu na vyplatenie príslušnej platby vznikol len v rozsahu, v akom vykonávateľ a poskytovateľ rozhodol o oprávnenosti výdavkov. V prípade, že príjemcovi vznikol takto nárok na vyplatenie platby podľa splnených podmienok uvedených v tomto článku VII. , potom vykonávateľ prostredníctvom platobnej jednotky mal zabezpečiť prevod finančného príspevku, resp. jeho časti na účet príjemcu do 55 pracovných dní odo dňa, kedy bola vykonávateľovi doručená úplná žiadosť o platbu spolu s požadovanými dokumentmi stanovenými v článku VII. ods. 6. V článku XV. si účastníci následne dohodli platnosť a účinnosť zmluvy a v článku XVI. záverečné ustanovenia. Žalobca podľa jeho tvrdenia podal dňa 14. 12. 2008 spolu s potrebnými prílohami záverečnú žiadosť o platbu č. 10 vo výške 6.222.509,48 Sk, t. j. 206.549,47 Eur. Dôkazom tejto skutočnosti je žiadosť príjemcu pomoci o platbu č. 10 z predmetného dňa, nachádzajúca sa v súdnom spise čl. 30. Dňa 5. 1. 2009 vyzval žalovaný žalobcu, aby svoju žiadosť doplnil o ďalšie prílohy, nakoľko chýbala príloha č. 6 k záverečnej žiadosti o platbu a žiadal zároveň o opravu súpisov vykonaných prác podľa platného dodatku k zmluve o NFP. Žalobca predmetné dokumenty podľa jeho tvrdenia doplnil dňa 13. 01. 2009 a mal za to, že splnil podmienku vzniku nároku na finančný príspevok. Žalovaný napriek tomu nezabezpečil vyplatenie platby prostredníctvom platobnej jednotky na účet príjemcu do 55 pracovných dní odo dňa, kedy bola vykonávateľovi doručená úplná žiadosť o platbu s požadovanými dokumentmi a to ani na základe ďalších žiadostí adresovaných žalovanému zo dňa 26. 05. 2009, 8. 12. 2009, 28. 9. 2010, ktoré zaslal aj po podaní správy z kontroly na mieste žalovaným, ktorý konštatoval, že neboli zistené žiadne nezrovnalosti. Z tohto dôvodu nenavrhol žiadne opatrenia na nápravu zistených nedostatkov. Pre nevyplatenie platby č. 10, sa žalobca obrátil s predmetným nárokom na tunajší súd, ktorým požadoval, aby Slovenská republika v mene ktorej koná sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a Služby, ktorý je vykonávateľom štátnej pomoci, t. j. Slovenská agentúra pre cestovný ruch Banská Bystrica, bola zaviazaná súdom k úhrade predmetnej istiny 206.549,47 Eur s príslušenstvom. Na základe tejto žaloby potom tunajší súd vydal platobný rozkaz č. k. 60Rob/297/2011-68 zo dňa 31. 10. 2011, proti ktorému bol súdu doručený odpor Slovenskou agentúrou pre cestovný ruch Banská Bystrica prostredníctvom jeho právneho zástupcu. V uvedenom odpore sa táto spoločnosť zamerala predovšetkým na objasnenie skutočností, pre ktoré žalovanému nezabezpečil vyplatenie NFP v zmysle žiadosti o platbu č. 10 zo strany žalobcu (právneho predchodcu žalobcu) pre zistenie nezrovnalosti, ktorá bránila preplateniu akejkoľvek časti príspevku príjemcovi pomoci, t.j. žalobcovi. Až na pojednávaní uskutočnenom dňa 14. 03. 2013 právna zástupkyňa žalovaného vzniesla námietku pasívnej legitímácie žalovaného označeného žalobcom v žalobe a to v spojitosti s ustanovením § 13a ods. 4 Zákona č. 503/2001 Z. z. tvrdiac, že riadiaci orgán - Ministerstvo hospodárstva SR je zodpovedným orgánom pre príslušný programový dokument. Zmluva o delegovaní právomoci, resp. splnomocnenie o delegovaní právomoci z riadiaceho orgánu na sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom neobsahujú prenesenie tejto zodpovednosti na sprostredkovateľský orgán v zmysle vyššie citovaných dokumentov. Kto je riadiacim orgánom vyplývalo i zo znenia zmluvy v čl. 1a, pričom i z ostatných bodov tohto článku je zrejmé, že vykonávateľom štátnej pomoci je Slovenská agentúra pre cestovný ruch Banská Bystrica, platobnou jednotkou organizačná zložka riadiaceho orgánu zodpovedná za prevod prostriedkov poskytnutých príjemcovi zo štátneho rozpočtu a štrukturálnych fondov EÚ, ktorá zároveň zabezpečuje realizáciu platieb príjemcom. Na základe namietanej pasívnej legitímácie žalovaným žalobca podaním doručeným 3. 4. 2013 žiadal o zámenu žalovaného a na základe vyjadrenia žalovaného súd rozhodol o zamietnutí tohto návrhu, čo potvrdil i Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení vydaným pod č. k. 41Cob/228/2013 zo dňa 4. 9. 2013. Následne podaním doručeným súdu dňa 19. 11. 2013 sa žalobca vyjadroval k pasívnej legitímácii žalovaného, k zastúpeniu štátu, k dokumentom a podkladom dostupným k posúdeniu zástupcu štátu, k postupu zmluvných strán, ako i k podanému odporu proti platobnému rozkazu. V tomto podaní žalobca poukázal, že odpor bol podaný odlišným subjektom od štátu a to Slovenskou agentúrou pre cestovný ruch, ktorá je príspevkovou organizáciou, ktorá má samostatnú právnu subjektivitu. Z uvedeného odporu vyplýva, že SACR pri podaní odporu konala za seba a nie za štát. Odpor proti platobnému rozkazu preto nebol podaný žalovaným označeným žalobcom v žalobnom návrhu a preto žiadal súd, aby ho uznesením odmietol. Žalovaný sa k subjektu, ktorý podal predmetný odpor vyjadril podaním doručeným súdu dňa 23. 12. 2013, v ktorom mal za to, že účinky zrušenia platobného rozkazu už nastali. Nemal za to, že by odpor podala neoprávnená osoba s poukazom na ustálenie účastníkov konania samotným žalobcom v žalobe, pričom žalovaný označený žalobcom nebol úplne označený

a jedná sa len o zjavnú nesprávnosť, ktorú musí riešiť súd postupom podľa § 43 ods. 1 O. s. p. Pre posúdenie vecnej legitímácie uviedol, že rozhodujúci zákon účinný v čase vzniku skutočností zakladajúcej právny nárok účastníkov konania, teda zákon č. 503/2001 Z. z. vzhľadom na ustanovenie § 18 ods. 1 Zákona č. 539/2008. Súd vzhľadom na vyjadrenie žalobcu k pasívnej legitímácii žalovaného, t. j. ustálenie, ktorý orgán štátu zastupuje štát v predmetnom konaní oslovil Ministerstvo hospodárstva SR v zmysle výzvy zo dňa 28. 02. 2014. Ministerstvo hospodárstva SR sa vyjadrilo k predmetnej otázke podaním doručeným súdu dňa 13. 6. 2014 a po opätovnom dotaze zo strany súdu podaním doručeným súdu dňa 20. 8. 2015. V nich poukázal, že základnou právnou normou pre poskytovanie pomoci pre programové obdobie 2004 - 2006 je nariadenie rady ES č. 1260/1999 z 21. 06. 1999, v zmysle ktorého podľa čl. 34 ods. 1 je riadiaci orgán zodpovedný za účinnosť, správnosť riadenia a vykonávanie pomoci bez toho, aby bol dotknutý článok 8 ods. 3 Nariadenia, ktorý upravuje princíp subsidiarity medzi európskou a národnou úpravou. Riadiacim orgánom v zmysle tohto nariadenia rady ES podľa čl. 9 sa rozumie každý verejnoprávny alebo súkromnoprávny orgán alebo subjekt na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni určený členským štátom, alebo členský štát, ak túto funkciu sám vykonáva, aby riadil pomoc na účely tohto nariadenia. Ak určí členský štát iný riadiaci orgán ako sám seba, stanoví podrobnosti svojho vzťahu k riadiacemu orgánu a vzťahu tohto orgánu ku komisii. Ak sa členský štát tak rozhodne, môže byť pre príslušnú pomoc riadiacim orgánom rovnaký orgán, ktorý je platobný orgánom. Ministerstvo hospodárstva SR ďalej uviedlo, že na základe tohto nariadenia Rady ES bolo vydané uznesenie Vlády SR č. 133/2002 zo dňa 13. 02. 2002, v zmysle ktorého Ministerstvo hospodárstva SR bolo ustanovené riadiacim orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a Služby v súlade s národným plánom regionálneho rozvoja SR a tiež rámcom podpory spoločenstva, v rámci ktorého riadiaci orgán operačného programu zabezpečuje programovanie, implementáciu, monitorovanie, hodnotenie, finančné riadenie, kontrolu, informovanie verejnosti a využívanie informačného monitorovacieho systému. K nariadeniu 1260/1999 bolo vydané vykonávacie nariadenie komisie č. 438/2001 z 2. 3. 2001 pokiaľ ide o systémy riadenia a kontroly pre pomoc poskytovanú v rámci štrukturálnych fondov. V tomto vykonávacom nariadení je uvedená definícia a postavenie sprostredkovateľského orgánu, ktorým sú všetky verejné alebo súkromné subjekty, alebo služby konajúce na zodpovednosť riadiacich alebo platiacich inštitúcií alebo vykonávajúcich úlohy v ich mene vo vzťahu ku konečným užívateľom alebo inštitúciám alebo firmám vykonávajúcim dané operácie. Potom v spojitosti s § 13a ods. 4 Zákona č. 503/2001 Z. z. splnomocnenie v tomto zákone nezbavuje zodpovednosti riadiaci orgán pre príslušný programový dokument v spojitosti s uzatvoreným splnomocnením o delegovaní právomoci z riadiaceho orgánu na sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom medzi Ministerstvom hospodárstva SR ako riadiacim orgánom a Slovenskou agentúrou pre cestovný ruch, ako sprostredkovateľským orgánom. V závere poukázal, že nositeľom zodpovednosti, t. j. subjektom práv a povinností na strane poskytovateľa pomoci zo štrukturálnych fondov je Ministerstvo hospodárstva SR, ako riadiaci orgán. I s poukazom na zmluvu uzavretú dňa 29. 9. 2005 žalobcom Ministerstvo hospodárstva SR poukázalo, že je zrejmé, že subjektom práv a povinností na strane poskytovateľa štátnej pomoci zo štrukturálnych fondov EÚ ako aj zo štátneho rozpočtu na základe schválenej schémy štátnej pomoci je Ministerstvo hospodárstva SR. Týmto odôvodnil, že vecne legitimovaným účastníkom na strane žalovaného by malo byť Ministerstvo hospodárstva SR a nie Slovenská republika zastúpená Slovenskou agentúrou pre cestovný ruch.

Súd vzhľadom na vznesené námietky týkajúce sa podaného odporu zo strany žalobcu vyzval právneho zástupcu žalovaného, aby v lehote 15 dní odstránil vady vydanéj plnej moci zo dňa 21. 11. 2011 subjektom Slovenská agentúra pre cestovný ruch so sídlom v Banskej Bystrici a na pojednávaní uskutočnenom dňa 16. 3. 2015 aj na odstránenie väd podania, ktoré bolo označené ako odpor proti vydanému platobnému rozkazu v časti označenia účastníkov konania. Súčasne súd vyzval i žalobcu v zmysle uznesenia zo dňa 8. 12. 2014 k správne označeniu žalovaného na základe doteraz vykonaného dokazovania, t. j. označiť orgán štátu, ktorý má za štát podľa neho konať. Žalovaný odstránil vytknuté nedostatky podaním doručeným súdu dňa 22. 12. 2014 a svojím vyjadrením na pojednávaní dňa 16. 03. 2015 a žalobca k výzve na odstránenie väd sa vyjadril podaním doručeným súdu dňa 27. 01. 2015 v tom smere, že súd je zo zákona povinný bez zreteľa na označenie účastníka obsiahnutého v žalobe zabezpečiť, aby za štát pred súdom konal štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi, alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu a konať len s týmito oprávnenými subjektmi tak, ako to vyplýva i z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 6. 2009 č. 6Obo179/2008 a uznesenia NS SR č. 6Cdo/149/2011 v spojitosti s ustanovením § 21 ods. 4 O. s. p. Na základe týchto skutočností žiadal súd, aby v zmysle § 100 ods. 1 posledná veta O. s. p. tunajší súd vyslovil právny názor, stanovisko k tejto otázke. Na pojednávaní uskutočnenom

dňa 16. 3. 2015 žalobca pritom zotrval, že pasívne legitimovaným účastníkom je ten orgán štátu, ktorý označil v žalobnom návrhu., ak súd nezistí, že sa má jednať o iný orgán štátu, ktorý má v danej veci zastupovať štát. V podaní doručenom súdu dňa 9. 10. 2015, poukázal na skutočnosti týkajúce sa vzniku právnych vzťahov a to na základe objektívneho práva a na základe právnych skutočností. V danom prípade došlo k uzatvoreniu právneho vzťahu na základe zmluvy o poskytnutí NFP, na základe ktorej vznikli konkrétnym zmluvným stranám subjektívne práva a povinnosti ako i právne nároky. Aj keď obsah zmluvy bol počas poskytovania NFP zmenený, tieto zmeny sa netýkali subjektov právneho vzťahu. Žalobca si preto mal možnosť uplatniť svoje nároky jedine voči Slovenskej republike, s ktorou uzavrel zmluvný vzťah a nemôže si ho uplatniť voči tretím osobám bez ohľadu na to, či tretia osoba je riadiacim orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a Služby alebo sprostredkovateľským orgánom, alebo iným štátnym orgánom v režií poskytovania prostriedkov Európskej únie. Podľa tvrdenia žalobcu nositeľom práv a povinností vyplývajúcich z uzatvorenej zmluvy o poskytnutí NFP je Slovenská republika, ktorá môže byť zastúpená Ministerstvom hospodárstva SR, resp. iným orgánom štátu. Keďže účastníci konania nenavrhli doplnenie dokazovania ohľadne vyriešenia otázky pasívnej legitimácie účastníka konania v danom spore, súd vo veci rozhodol. Pri rozhodovaní sa súd stotožnil s právnou argumentáciou žalovaného v konaní ohľadne pasívnej legitimácie ako i vyjadreniami Ministerstva hospodárstva SR, podľa ktorej v zmysle § 13a ods. 1 Zákona č. 503/2001 Z. z. ktorý bol účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy / pričom nároky z tejto zmluvy je i po zmene tohto zákona treba posudzovať podľa doterajších predpisov/ bolo Ministerstvo hospodárstva SR riadiacim orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a Služby. Poskytovanie pomoci zo štrukturálnych fondov v skrátenom programovom období 2004 - 2006 sa pritom riadilo normami európskeho práva, ktoré vymedzili pravidlá týkajúce sa oprávnenosti na pomoc, procesné a vecné riadenie, poskytovanie pomoci, finančné riadenie, kontrola, monitorovanie ako aj ostatné vzťahy medzi Európskou úniou a členským štátom, resp. riadiacim orgánom vo vzťahu ku konkrétnemu operačnému programu. Tak, ako už uviedol žalovaný, ako i Ministerstvo hospodárstva SR, súd sa stotožnil s tým, že základnou právnou normou pre poskytovanie pomoci pre programové obdobie 2004 - 2006 bolo nariadenia Rady ES č. 1260/1999, ktoré sa ďalej vykonávalo ďalšími nariadeniami komisie k čiastkovým oblastiam úpravy. Táto skutočnosť priamo vyplýva i z preambuly uzavretej zmluvy zo dňa 29. 9. 2005 o poskytnutí nenávratného finančného príspevku žalobcovi, v súlade s ktorými boli vydané i uznesenia Vlády SR uvedené v preambule, predovšetkým uznesenie č. 133/2002 zo dňa 13. 2. 2002. V zmysle tohto nariadenia bolo Ministerstvo hospodárstva ustanovené ako riadiaci orgán pre sektorový operačný program Priemysel a Služby, pričom v zmysle vykonávacieho nariadenia komisie č. 438/2001 v článku 2 ods. 2 sú definované sprostredkovateľské inštitúcie, ktoré konajú na zodpovednosť riadiacich alebo platiacich inštitúcií alebo vykonávajúcich úlohy v ich mene vo vzťahu ku konečným užívateľom alebo inštitúciám alebo firmám vykonávajúcim dané operácie. Slovenská agentúra pre cestovný ruch so sídlom v Banskej Bystrici, ktorá v zmysle zmluvy o delegovaní právomocí z riadiaceho orgánu na sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom uzavrela zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku žalobcovi dňa 29. 9. 2005, bola teda osobou oprávnenou uzavrieť predmetnú zmluvu. Predmetom tejto zmluvy bola úprava práv a povinností týchto zmluvných strán pri poskytnutí finančného príspevku zo strany vykonávateľa prostredníctvom platobnej jednotky príjemcovi, za účelom spolufinancovania realizácie schváleného projektu. Slovenská agentúra pre cestovný ruch ako vykonávateľ, mala prostredníctvom platobnej jednotky zabezpečiť na základe tejto zmluvy a pri splnení podmienok uvedených v tejto zmluve finančný príspevok príjemcovi a to pri dodržaní ustanovení tejto zmluvy a jej príloh ako aj v súlade a pri dodržaní predpisov upravujúcich systém finančného riadenia štrukturálnych fondov. V článku VII. bod 12 tejto zmluvy sa zaviazal vykonávateľ ako žalobcom označený žalovaný v prípade vzniku nároku na vyplatenie platby zabezpečiť prostredníctvom platobnej jednotky prevod finančného príspevku, resp. jeho časti na účet príjemcu do 55 pracovných dní odo dňa, kedy bola vykonávateľovi doručená úplná žiadosť o platbu spolu s požadovanými dokumentami. I z obsahu predmetnej zmluvy je zrejmé, že Slovenská agentúra pre cestovný ruch, ktorá podľa tvrdenia žalobcu konala v zastúpení Slovenskej republiky, nebola zároveň i platobným orgánom, resp. platobnou jednotkou, ktorá bola zodpovedná za prevod prostriedkov poskytnutých príjemcovi zo štátneho rozpočtu a štrukturálnych fondov EÚ. Práve z obsahu predmetnej zmluvy konkrétne z čl. 1 bod 1 písm. l) , n) je zrejmé, že platobným orgánom bolo Ministerstvo financií SR a platobnou jednotkou organizačná zložka tohto riadiaceho orgánu. Súd preto vzhľadom na argumentáciu žalovaného a osloveného riadiaceho orgánu, ktorým bolo Ministerstvo hospodárstva SR zistil, že žalovaný vzniesol námietku pasívnej legitimácie v tomto konaní dôvodne, keď aj napriek uzavretej zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo dňa 29. 9. 2005 európskeho nariadenia č. 1260/1999 , ktorá norma má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, v článku IX. písm. n) definuje riadiaci orgán, že ním je každý verejnoprávny alebo súkromnoprávny orgán

alebo subjekt na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni, určený členským štátom alebo členský štát, ak túto funkciu vykonáva sám. Zo zákona č. 503/2001 Z. z. podľa § 13 ods. 1 tohto zákona je zrejme, že riadiacim orgánom bol ústredný orgán štátnej správy, ktorý určí vláda v súlade s osobitným predpisom, t.j. zákonom o organizácii činnosti vlády a ústrednej štátnej správy a bolo ním ustanovené Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky. Táto skutočnosť vyplýva z nariadenia rady ES, ak určí členský štát iný riadiaci orgán ako sám seba, stanoví i podrobnosti svojho vzťahu k riadiacemu orgánu a vzťahu tohto orgánu ku komisii. Tak, ako už súd uviedol, členský štát, t. j. Slovenská republika tak učinila predmetným zákonom č. 503/2001 Z. z. o podpore regionálneho rozvoja a uznesením vlády SR č. 133 z 13. 2. 2002. Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky sa stalo tak priamo tým subjektom, ktorý zodpovedal za vykonávanie pomoci v súlade s európskym nariadením 1260/1999 a je priamo právomocné na vykonávanie jednotlivých úkonov a plnenie povinností tak, ako to stanovuje článok 34 tohto nariadenia. Potom tento riadiaci orgán v zmysle Európskeho nariadenia je subjektom, ktorý je zmocnený priamo orgánmi Európskej únie na nakladanie so štrukturálnymi fondmi a prostriedkami zo štrukturálnych fondov. Potom Ministerstvo hospodárstva SR ako riadiaci orgán je tým subjektom, ktorý zodpovedá za prerozdeľovanie finančných prostriedkov a to v súlade i s predmetnou zmluvou uzavretou so žalobcom o poskytnutí nenávratného finančného príspevku. Vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatnil svoj nárok na zaplatenie dlžnej sumy 206.549,47 Eur z titulu splnenia podmienok pre vznik tohto nároku podľa zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo dňa 29. 9. 2005 voči nesprávnemu subjektu, ktorému táto povinnosť uhradiť príspevok nevplývala priamo z tejto zmluvy, ale len povinnosť zabezpečiť vyplatenie tohto finančného príspevku u platobného orgánu, súd žalobu žalobcu zamietol.

O trovách konania tunajší súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanému, ktorý mal plný úspech vo veci priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 9 446,71 Eur vyčíslené PZ žalovaného v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. za nasledované úkony :

Prezatie a príprava zastúpenia - 838,21 Eur,
Odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 22. 11. 2011- 838,21 Eur
Odvolanie zo dňa 22. 12. 2011 proti uzneseniu - 419,11 Eur
Odvolanie zo dňa 23. 7. 2012 proti uzneseniu - 419,11 Eur
Vyjadrenie odporcu zo dňa 30. 5. 2013 k návrhu navrhovateľa na zámenu účastníka na strane odporcu- 419,11 Eur
Vyjadrenie odporcu zo dňa 31. 7. 2013 k odvolaniu navrhovateľa proti uzneseniu - 419,11 Eur
Vyjadrenie vo veci zo dňa 20. 12. 2013 k vyjadreniu navrhovateľa zo dňa 12. 11. 2013- 838,21 Eur
Účasť na pojednávaní dňa 14. 3. 2013 - 838,21 Eur
Náhrada za stratu času dňa 14. 3. 2013 (4x13,01 Eur) - 52,04 Eur
Účasť na pojednávaní dňa 16. 03. 2015 - 838,21 Eur
Náhrada za stratu času dňa 16. 3. 2015 (4x 13,98 Eur) - 55,92 Eur,
Vyjadrenie vo veci zo dňa 30. 9. 2015 - 838,21 Eur
Účasť na pojednávaní dňa 7. 12. 2015 - 838,21 Eur
Náhrada za stratu času dňa 7. 12. 2015 4x 13,98 Eur - 55,92 Eur
Režijný paušál (3x 7,41 Eur, 1x 7,63 eur, 4x 7,81 Eur, 3x 8,39 Eur - 86,27
Spolu - 7.794,06 Eur
DPH 20 % - 1.558,81 Eur

Cestovné Bratislava - Banská Bystrica a späť dňa 14. 03. 2013 - 35,24 Eur (uplatnená náhrada za PHM, použitie motorového vozidla VW Polo, kombinovaná spotreba 5,5 l/100 km, 424 km, cena benzínu - natural 95 - 1,511 Eur s DPH/I)

Cestovné Bratislava - Banská Bystrica a späť dňa 16. 03. 2015 - 29,99 Eur (uplatnená náhrada za PHM, použitie motorového vozidla VW Polo, kombinovaná spotreba 5,5 l/100 km, 424 km, cena benzínu - natural 95 - 1,286 Eur s DPH/I)

Cestovné Bratislava - Banská Bystrica a späť dňa 07. 12. 2015 - 28,61 Eur (uplatnená náhrada za PHM, použitie motorového vozidla VW Polo, kombinovaná spotreba 5,5 l/100 km, 424 km, cena benzínu - natural 95 - 1,227 Eur s DPH/I)

Trovy právneho zastúpenia spolu činia sumu 9,446,71 Eur, ktoré boli uplatnené žalovaným podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia vo vyhotovení dvojmo prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, akej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedenie rozhodnutia proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ak ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, ak účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, ak súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy, ak konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ak súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ak doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a), ak rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak si povinný nesplní dobrovoľne povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z..